

Af **Otto Mørch** til ministeren for offentlige arbejder:

„Foreligger der resultater af den vurdering af en tosporet Samsølinje, som ministeren i maj 1969 gav vejdirektoratet pålæg om at foretage?“

Otto Mørch: Allerede i en udtalelse til Jyllands-Posten den 3. maj 1969 siger trafikministeren:

„Man har åbenbart ikke rigtig øje for, at en Store-Bæltsbro i virkeligheden kun vil være til gavn for Fyn og Syd- og Sønderjylland, mens den del af Jylland, som ligger nord for Vejle, reelt bliver stillet ringere trafikalt og dermed også transporttakstmæssigt, hvis man kun bygger en fast Store-Bæltsforbindelse.“

Jeg er enig med ministeren, og jeg har taget udtalelsen som udtryk for, at kom der projekter, f. eks. om en Samsølinje, der trafikmæssigt vil dække den ikke ubetydelige del af Jylland, som ligger nord for Vejle, så ville ministeren tage det med i vurderingen af de fremtidige trafikveje mellem Jylland og Sjælland. Det har ministeren også gjort, idet han i maj 1969 har givet vejdirektøren pålæg om at vurdere et til ministeriet fremsendt projekt om en tosporet Samsølinje.

Så langt så godt. Det eneste, jeg ønsker nu med mit spørgsmål til trafikministeren, er at få afklaret, om det pålæg, som ministeren den 14. maj 1969 gav vejdirektøren om at vurdere det fremsendte projekt til en Samsølinje — jeg understreger en tosporet Samsølinje — er fulgt, og hvilket resultat man er nået frem til.

Det er et meget voldsomt angreb; der i den seneste tid er rettet mod vejdirektør K. Bang, idet det påstås, at vejdirektøren har slyttet Samsøprojektet i 2 år. Jeg skal ikke forsøge at vurdere kritikken berettigelse, for jeg har hørt ministerens svar; jeg ønsker blot at understrege, at det naturligvis er ministerens ansvar at påse, at de opgaver, han pålægger sine medarbejdere at udføre, virkelig bliver udført og udført i nøje overensstemmelse med det givne pålæg.

Efter hvad der indtil nu foreligger oplyst for mig, er dette ikke tilfældet i Samsølinjesagen; indtil dato har gruppen bag Samsøprojektet ikke modtaget nogen vurdering af det indsendte tosporede projekt.

Lad mig slutte med at sige, at er der i kritikken mod vejdirektøren fra Samsølinjens rådgiver, ingeniør Preben Wistisen, tale om en mere privat strid mellem de to herrer, er det naturligvis tinget helt uvedkommende.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne sige, at jeg synes nok, at kritikken over for vejdirektoratet er meget stærkt overdreven, og det kan man uden i øvrigt at gå nærmere ind i de andre ting ved et meget enkelt ræsonnement komme frem til. Spørgsmålet om en vurdering af Samsølinjen og dermed specielt det, man har bedt om, en vurdering af den tosporede, er nemlig ikke blot et spørgsmål om en vurdering af de overslag og tekniske muligheder, der arbejdes med. Den er foretaget. Men det er åbenlyst, at spørgsmålet om den trafikale fordeling ikke kan bedømmes for Samsølinjen for sig, for der er jo en meget nøje sammenhæng mellem de trafikale problemer. Bl. a. hvordan man bygger en fast forbindelse over Store-Bælt, hvornår man gør det, og hvordan man kombinerer disse ting har afgørende betydning for hele spørgsmålet om en vurdering af, hvorvidt en tosporet forbindelse overhovedet er anvendelig eller ej. Så hvis man med kritikken mener, at man mangler en endelig og tilbundsående analyse af disse ting, må jeg sige, at det kan jeg se, men de kan ikke bedømmes uden i sammenhæng, og de er indgået i sammenhængen og vil blive bedømt i sammenhængen. Det generelle kan man altså ikke få svar på. Det er ikke noget, vejdirektoratet sådan kan ordne med en håndbevægelse, og det er i øvrigt også en politisk bedømmelse.

Men den konkrete vurdering af, hvad en sådan tosporet forbindelse vil koste, er foretaget, og jeg kan oplyse, at vejdirektoratets vurdering er, at Røsnæsudvalgets oprinde-